

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و برزنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Satire

طنز

سید هاشم سدید

۰۴ اگست ۲۰۱۵

خدا کم تان نکند، آقای احمدزی!

پیشوایان ادیان سامی و هندی و چینی و مصری و... سه - چهار هزار سال پیش، با درایت و فهم والا و بی نظیر خویش، آنچه را که دانستش شاید برای سائر انسان ها هیچ گاهی میسر نمی شد، گفته بودند که انسان فانی است و دنیا به کسی وفا ندارد. همه چیز بعد از مرگ انسان باقی می ماند و تنها چیزی که انسان مرده با خود می برد، چند گز کفن است و بس؛ "وا گور، تنها گور!"

من مطمئن هستم که شما، با آن همه تدین و علم و معرفت دینی و دنیائی و تحصیل و مدرک دکترا و نبوغ، این واقعیت غیرقابل بحث را بهتر از ما می دانید. در واقع هر انسان متدین، مانند شما، این واقعیت مسلم را می داند و می داند که از دست هیچ انسانی در برابر مشیت یا عزم و میل الهی کاری ساخته نیست.

از مریضی شما هم همه خبر دارند. مریضی شما، خود تان هم می دانید، که مریضی معمولی نیست. شما به استراحت و آرامی کامل ضرورت دارید. کوچکترین ناراحتی و اضطراب و تشویش و عصانیت بدترین صدمه ها را به کیفیت های روحی و جسمانی تان وارد می کند، که می تواند پی آمد های غیرقابل جبران داشته باشد.

شما، طوری که خود هم می دانید، امروز تنها به خود و خانواده تان تعلق ندارید. همه وجود تان به ملت منتسب و مرتبط است. شاید حدس زدن آن برای تان مشکل باشد، که مردم چقدر شما را دوست دارند و وجود شما چقدر برای این کشور و مردم آن ضروری است.

مریضی شما برای مردم تشویش بزرگی خلق نموده است. پلان های فراگیر و تمام و کامل شما باید به سر برسد و عملی شود. آرزو های شما برای ترقی و آبادی کشور و آرامی و رفاه مردم باید جامه عمل بپوشد. مردم به شما و به وعده های تان دلبسته و امیدوارند. شما را به مثابه تنها ناجی، و بزرگ ترین پیشوای خویش پذیرفته اند. کار های مفید و غیرقابل باور تان طی نه ماه گذشته و این همه سینه سپر کردن در برابر نیروهای خبیثه، با قد برافراشته و سینه کشیده در برابر شریف و راحیل ایستاده شدن و با غرور یک افغان واقعی در برابر مولانا فضل الرحمن و امریکا و... قرار گرفتن و دیدن و تپیدن های تان برای بهتری و خیر و صلاح مردم و کشور را هیچ انسانی فراموش نخواهد کرد - به خصوص با آن تن رنجور و بیمار تان!

کار زیاد، والی ها و وزرای سرپرست و راستین، قضا و مجلس ته و بالای خودرأی و گپ نافهم و بعضاً گستاخ، رهبران و قومندانان خود کامه و سرکش و قانون گریز مجاهدین، مافیا های گوناگون، فشار امریکا و قوای ائتلاف، توطئه های آی. اس. آی، رسوائی زاخیل وال و سابقه سوء اتمر و اشتهار به بدی و فساد و جرم و جنایت مسعودها و

ستانکزی ها، عبدالله ها، دوستم ها، محقق ها، محمدخان ها، دانش ها، نادری ها، گیلانی ها و ده ها انسان دیگر از این دسته و رسته بالاخره شما را مریض ساخت. باور کنید که این ها در فکر شما و در فکر جوری و ناجوری شما نیستند؛ و بود و نبود شما هیچ فرقی برای آن ها ندارد.

اگر راستش را بپرسید همه این ها آرزوی مرگ شما و بازگشت آقای کرزی را دارند، زیرا با آمدن شما راه سوءاستفاده و زورگوئی و خودسری و فساد آن ها، همانطور که وعده نموده بودید، که جلو آن ها را خواهم گرفت، بسته می شود. به همین دلیل این ها آرزوی بهبودی و بازگشت شما را ندارند.

ولی مردم، خلاف این ها، نمی خواهند که سایه شما از سر شان کم شود. کوشش کنید که مردم را بی سرپرست، بی قائد و بی رئیس و بی قافله سالار نسازید و کشور را که به دیگ جوشانی شباهت دارد، بی سرپوش نکنید.

مردم این کشور شاید برای اولین بار در تاریخ این کشور سیاستمداری بی بدیل و پاک و ملی مانند شما را می بینند. شما با کارهایی که طی نه ماه گذشته نموده اید، آرزوهای شریین و بی پایانی را در دل مردم جان بخشیده اید. مردم همه خوش بختی و آینده های شاد و بدون غم و اندوه خود را در وجود شما و در وعده های شما خلاصه نموده اند. من یقین دارم که شما با آن قلب بزرگ و آن همه احساس پاک تان روا نمی دارید، که شیشه امید مردم، مردمی که شما را مانند خدایان اساطیری می پرستند، به سنگ بخورد و ریز ریز شود.

بیائید، همانطور که در برابر مجرمین و جانیان و گردن کشانی گوناگون داخلی ایستاده شدید و دست رد به سینه هر چه اجنبی بود زدید، در برابر مرگ هم ایستاده شوید و دست رد به سینه عزرائیل هم بزنید و نگذارید که این ملت بی ولی و وصی و بی سرپرست شود!

شما مردی نیستید که کار های تان را نیمه تمام بگذارید. دل دشمنان را شاد نکنید. با عزرائیل بجنگید. مردی که در انتخابات به آن سختی و پرخاش و پیکار و منازعه و دشمن تنومند و قوی و جعل و تصرف رقیب به پیروزی رسید، بدون شک در جنگ با عزرائیل هم به پیروزی می رسد.

شما جسماً شاید ضعیف باشید، ولی روحاً، ما می دانیم که ضعیف نیستید. می دانیم که ایمان تان بسیار قوی است و به کمک خدای متعال باور و ایمان بی تزلزل دارید. ملت در کنار تان است. اگر تا کنون تعلل شده است، ببخشید. در آینده شما را تنها نخواهیم گذاشت. شما نباشید با طالب و داعش و حقانی و با پاکستان و... کی خواهد جنگید، و کی مردم را از شر این ها نجات خواهد داد؟

از همه این ها که بگذریم، ما به شما و به آن همه ژست های خوش آیند و دلپذیر تان عادت نموده ایم. به گره زدن انگشتان تان به هم، در موقع صحبت؛ به لبخند شیرین و پیامبر گونه تان، به شور و شوق تان در موقع صحبت و بالاخره به احساسات پاک تان در مقابل مردم و کشور، عادت نموده ایم.

بر گردید و ما را بیشتر از این در انتظار نگذارید! دعای ما همیشه با شماست. سلامتی تان آرزوی ماست. خدا کم تان نکند، آقای احمدزی!

۲۰۱۵/۰۸/۰۳